

Rotterdamsche courant 13-04-1826

BATAVIA den 3 December (1825).

Onze tijdingen omtrent den staat der rust in alle de Gouvernements-Residentien zijn bij voortdoring van den meest voldoende aard. Ook binnen de grenzen der residentie Kadoe was sedert eenige dagen alles stil en vreedzaam. Zijne Hoogheid de soesoehoenan van Soerakarta heeft zijn oom, pangerang Kosoemo Yoedo (een prins aan wien algemeen veel invloed wordt toegekend, van het geslacht der oude Regenten van Kadoe) naar Magellan gezonden, met ruim 500 manschappen, waaronder drie honderd geweren en honderd en tien ruiters, benevens vier stukjes geschut, om zich van diar in persoon te stellen tegen de magt, welke de oproerige pangarangs nader in deze streek moeten willen vertoonen. De luitenant-kolonel Cleerens bevond zich den 25sten November te Serrang (bezuiden de residentie Pekalongang) en moest zich den volgen dag begeven naar Wonnosobo, werwaarts insgelijks voortgerukt is een detachement troepen onder bevelen van kapitein Michiels en eene inlandsche colonne onder den secretaris der genoemde residentie Boers. De luitenant-kolonel Diell werd den 26 November op Karangobar verwacht met den getrouwen regent van Banjoemaas; deze colonne zoude zich vervolgens ook te Wonnosobo met luitenant-kolonel Cleerens vereenigen. De grenzen der residentie Pekalongang zijn op die wijze weder volledig van muitelingen gezuiverd. Eene operatie van onderscheiden colonnes tegen Serang (ten zuidoosten der residentie Samarang) heeft op den 23 en 24 November plaats gehad. Volgens voorloopige berigten hebben de colonnes die plaats bereikt, zonder eenige ernstige ontmoeting met den vijand. Van Djocjokarta is op nieuw eene expeditie uitgerust tot het verdrijven der muitelingen uit de omstreken van Bodoijo, waardoor onze post van Bantoelan en den weg van daar tot Brambanang verontrust werden. Uit het rapport van Zijne Excellentie den Luitenant-Gouverneur Blijkt, dat hij, op het vernemen, dat zich vele muitelingen bij het landgoed Bodoijo en in eenige dessa's langs en nabij den weg, die van Djocjokarta derwaarts loopt, bevonden, aan den luitenant Schlosser, welke te Brambanang commandeert, bevel gaf, om naar Bodoijo te trekken en zich daar te voegen bij den majoor Sollewijn, die den 20sten met 220 infanteristen, 60 huzaren, 300 piekeniers, 2 tweeponders en 2 handmortieren op marsch zou gaan, doch dat de luitenant Schlosser niet verder dan het dorp Toendjongang konde komen, door den aanhoudenden regen en de slechte wegen, en derhalve volgens zijnen last des avonds te Brambanang met zijne colonne, die uit 300 man bestond, terugkeerde. De majoor Sollewijn kwam des ochtends van dien dag op een halven paal afstands van de dessa Krapiak, waar de schuilplaats des vijands moest zijn, en ontmoette daar een voorpost van 50 à 60 man, welke de vlugt nam. Na een paar honderd passen verder voortgetrokken te zijn, zag hij den vijand links van Krapiak verzamelen; hij liet daarop zijne huzaren aan de

regterzijde des vijands, door eenen bedekten weg, voortrokken en greep hem met het geschut aan de linkerzijde aan, dan, naauwelijks twee schoten gedaan hebbende, namen de muitelingen de vlugt en konden door de huzaren, die op een ravijn gestoten hadden, niet vervolgd worden; de dessa was verlaten en werd door de piekeniers verbrand. Niettegenstaande den regen, die zeer hinderlijk was, trok de majoor op Bodoijo aan. Alvorens daar aantekomen vond hij eene bende vijanden van 4 à 500 man, welke mede, op het werpen van een paar grenaten uit de handmortieren uit een liep, en deed nog eene dessa, waaruit eenig volk kwam, door de huzaren omtrekken, doch hier belette het terrein deze vijanden in handen te krijgen; eindelijk ontmoette hij bij Bodoijo den radin Soemodridjo, die zich met 600 man bij zijne troepen voegde. Na te Bodoijo gebivouacqueerd te hebben, trok hij den volgenden dag verder en trof op een afstand van zes palen den vijand aan; dadelijk begaf zich de Majoor met 20 huzaren, den 1sten luitenant Wieteman en den luitenant Veerman op marsch, om den vijand, die twee honderd man sterk was en even zoo veel stuks koebeesten en karbouwen wegdreef, den pas aftesnijden, terwijl hij den 2den luit. Montfoord met een peloton regtstreeks op hen afzond. Een oogenblik slechts verdedigden de muitelingen zich met moed, doch toen de infanterie naderde, vlugten zij en lieten honderd koebeesten en karbouwen in de handen der onzen.

De vijanden trokken na deze gebeurtenis van alle kanten op onze troepen aan en deden verscheidene schoten met donderbussen, die door het werpen van grenaten beantwoord werden; ook poogden zij onze troepen te omsingelen, doch werden door een goed twee-gelederen-vuur geheel in wanorde gebracht. Weinig tijd daarna kwamen zij echter ten getale van 1000 à 1200 terug en maakten groot getier, waarop de Majoor retireerde tot dat zijne overige kavalerie en de stukken opgerukt waren en zich bij hem gevoegd hadden. Toen liet hij de hulptrouwen van den radin Soemodridjo, die mede aangekomen waren, verbergen, om den vijand des te beter te lokken en trok voorts, na zijne stukken, met schroot geladen, achter de infanterie gemaskeerd te hebben, op den vijand aan, die mede tot PP 60 passen avanceerde; nu werden de stukken gedemaskeerd en de vijand begon een zeer geregeld tweegelederen vuur dat door de onzen en door het geschut beantwoord werd;